

Τὸ δικαῖωμα τῶν ἀποστελλομένων πρὸς οἱδιαν
ὑπὸ τῆς εἰδίκης Ἐπιφυλῆς ἔχων· εἴναι διὰ τὰ διηγήμα-
τα δραματικά πάνες, τὰ ἐμμετρα, ἴστορικά ἀνέβοτα, ἀστε-
ταὶ περιθέρα τοεῖς. Λί μεταφράσεις καὶ ή κειμηνή κίνη-
σις δωρεάν.

οις δωραν.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀλληλογραφοῦν ἢ τὰ δημοσιεύουν
ἔργα των μὲν γενθώνυμον δεὸν τὰ ἀποτελέον προπονούμενος
εἰς τὸ περιδικὸν 5 δραχμάς πρὸς ἔγκωμιν αὐτῷ. Εἴς τὸ
ἔδης αἱ φέροσαι μὴ ἔγκεκομιτα γενθώνυμα ἐπιστολεὶ ὡς
καὶ η συνεργασίας θ' ἀπόροτεντα.

Ο γνωστός λογογράφες κ. Λάμπρος Ενυάλης μετέβασαν και δημοσίευσαν τις αντοβιογραφίες του ποιητού Άνδρου Λαζαράκου στην «Εθνική Βιβλιοθήκη».

«Εἰς τὸ δέκατον. Στεφάνους τοῦ περισσόνθινού σας, προκειμένου περὶ τῶν βιβλιογραφίων ἀνάμηνος τοῦ Αὐτού· Δασκάρων, ἐγράψατε ἀνταντὰς ὅπου συντάχθη τὸ ἔξτρονας αἱ ἐποιῶντα τὸν δίδυμον τὸν τόνον τὸν Ματαράγμα, ἐπώς τὰ δῆμοις εὐεργέτειον καὶ ἡ Ἐπιτήσιον Βιβλιοθήκη τῷ διόποιντι διέδειν ἀρχαῖς ἢν "Αἰλεξάνδρεια καὶ απόντις εἰς Ἀράντας".

Ιστού δέν είναι καθ' οὐλα αἰώνιες. Χάρον τῆς Ιστορίας τοῦ καλοῦ περιουσίου σᾶς πληρωφορεῖ δι' ιερής Βιβλιοθήκης δὲν έχειν θὺ δάρκως είναι· Αλλαγόδοις, οιδὲ διά πάροις ἔξδιπλας αἰτίας ήτοι ο Νικ. Ματαρόγανος· "Η· Εἴη ιανή Βιβλιοθήκη" ἔξδιπλη το προσον έν το Αθηναίων εἰς τὸν Αλέξανδρο Σκαλαπίνη, ὅποις μετά δύο περίσσους ἵτη ματεβίβασσον πορεύεται τον Αλέξανδρο Σκαλαπίνη, ὅποτος πάλιν μετὰ τὴν 4 ἑπτα- περάζην πορεύεται τον Αλέξανδρον εἰς τη Νικ. Ματαρόγανον. Άλλη ἐνθυμίωσις άν κατόπιν μετέφεσθαι αὐτήν εἰς τη Νικ. Ματαρόγανον εἰς την Διονύσιον η ἀν δικεπτή αὐτή της ἀρχοφύλακαν, ξιφοδέσιον όμως οὗ ἐγένετο το δεύτερον.

»Νεώτερος πηγαδικά συνεργάτης αυτής, είς αυτήν δὲ έδημοσιεύθη καὶ τὸ ποστὸν διηγήσαται μω.

» Άσπρο πάτημα την επί τιτανίου μεταφορών τῶν «Αντιρρίους»
τοῦ Αποστόλου, ἔχο λόγους νὰ πιστωθεί, διτὶ αὐτὴ δὲν έγιναν ώπε τοῦ
Νίκη. Ματαράζει, ἀλλά μᾶλλον ηποθέει ως ιερὸν έργον τοῦ αἰδελφού του
Ποναγώτου, καί τοι, ποζενικοῦ ἐπαλλήλου, που πήρε καὶ τελεον κατέρρω
τῆς «Ιταλίας». Μετά διακεκομμένης ηποθήψεως

A. E.

Οὐ καὶ Ἐναύλησης, φυσικά, σπουδών δικαιωμάτων με τοὺς πρόσθιους ἐνδέσμους της;
Ἐπονταί Βιβλιόθεαν. Η «Ἄστροβιογράφη» μίας τοῦ Λαζαρικού θημιστικήν εἰς
τὸ παρεδούμενον αὐτῷ τὸν διάνοιαν διέβιβλεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Τὴν μετάριψην τῶν Εὐα-
μένων δὲ Ν. Ματαράγκας καὶ ὅδι ὁ διάβολος τους, διποινονταί την Εὐα-
μένη τῆς ξινού ληστής του ίδιον τοὺς τὸν Λαζαρικὸν, τῆς δημοσιεύσεως καὶ τοῦ
τοῦ Μπούνοντος.
Ἐγκεινούμενος εἰς γέλοις μας ἡ φυλάκιος της «Ἐφεν. Βιβλιόθεαν»
(—Ι—), της ἀπότομης επιμονῆς τοῦ κομιστᾶ από την βιογραφία τοῦ Κερα-
λίγονος ποιητῆς. Φαίνεται δύναται δὲ ἡ ἐκδόσις διεκπεραίωσεν, δύναται δὲν εὑ-
ρηκεται πολύν. Πάντα δέ τοι τούτη τοις οὐτε καὶ ἴρωντα κανεῖς νοεῖται προφέτειον
τοῦ ποιητοῦ. Πάντα δέ τοι τούτη τοις οὐτε καὶ ἴρωντα κανεῖς νοεῖται προφέτειον
τοῦ ποιητοῦ. Ήταν διάρκειαν τοῦ ποιητοῦ τοῦτον τὸν καὶ Ἐναύλησην τὴν καλοσ-
τερήν του εἶναι να μεταρριπτεῖται στον αὐτόν. Ν. Ν. καὶ τού·
Λαγκαστέροι. Δὲν ἔτοιμας δάπτανται σοις. Μήποτε παρέστως καὶ ἐποιήσομεν;

διοντος την γεωργαριανον. Επελύεται σε δευτερα πλιγήσεων φωματικά.
Μα ο είναι Τ'. «Ενταδικό.» Όχι τόσο καλό το ποιμένα σας, ώστε να τινάζεται σε πλιγήσεις μας. Σταύλεια μας τιπάτα αλλά πλέον καλό, πλέον επικεντρώνεται σε άλλη θεματική. Ενταδικό. Γιατί πέφτεται το πράγματα σας τόσον σοβαρά; Αργά, αργά. Η γεωργαριανον δεν είναι γεωργαριανον. Ήμεραντά λουσταρά που με καλείται γιατί λόγο το νέρο σας. Α. Σι ο δύο είναι οι λόγοι. «Όχι, έτσιπες τόσα σταύλα ποιμένα. Του λείπει η επιλεύση, το αισθητό. Γιατί να γράψει κανέλι κατά την αισθητική γεωργαριανον κάποιον και κάποιον. «Ενα ποιμένα δεν έχει αναφέρω σε αισθητική, για να γραφει μήδε-οθόνες και να επιτύχει μάλιστα. Καλλιτεχνική.» Α. Ο είναι η γη. Αγ. Νικόλαον (Χαλκιδικής). —Το δεσμόσας δεν καλό, Κι' αντέργια γιατί σπανίας πετυχαίνουν τα πετύ ποιμένα. Σταύλεια μας λουσταρά δροσία μας πρότοι, ειδονές της φύσεως σαν τούς τόσο έτσιγγαντες. Σ ο δύο οι ονοματες μας. ΕΙΣ προγραμματον διαγωνισμον ήξεραντας δραμα. 25 ες έτσιμεςν είσιταν διενθύνων Sharla Sultan No 7 le Calre Egupte και το ταχυδρόμεο μελον μας τας έβεστραν. Πρωταθλήσαντεν να μάς γράψεται την πραγματικήν σας διενύσουνταν διά να σας τας διπλωτήσαν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

"Αγαθά παρηλθον αἱ Ἀπόδημεω, δημοσιεύομεν ἐδῶ τὰς τελευταὶς ἀγαπομέσσεις ἐν τῷν ἑπαρχίῶν, τὰς σχετικὰς μὲν ιὴν ἐκεῖ χορευτικὴν μίλησαν.

ΣΥΡΟΣ.—Εἰς τὸν δοθέναν ὑπὲρ τοῦ διώλου φρενοβλαβῶν εἰς τὴν λέσηγήν της Ἐλάσσα^{τη} χρόνιν αὐτέρευστην ἡ ἐκτενεστάτη κοινωνία τῆς πόλεως μας. Διεκπέρατησα^{τη} εἰς αὐτὸν οἱ κύριοι Ἀρραφών, Βλαστός, Γεωγροποτόπουλος, Κουλούρης, Δράσκαλη, Κούντης, Ασπρομύρι, Λαδοπούλου, Ξεβουδάνη, Καλλικρότερη, Κουτσοδόνη Π., Δερβένια, Μπούνιαρα, Βατιμάνηση κλπ. Πολὺ χαριτωμένα αἱ δέδες Νικούνέζος, Μουχαγόπουλος, Κούντη, πε^{τη} Lastic^{τη}, Κονδούρη, Πιετοπούλου Ιαννίνη, Ρωμάνου, Rosier^{τη}, Χουρμάνη, Κροκοδίλιον, Βλαστόν, Καλονεοπόντιον, Τέρζη, Παπατζαΐκουν, Ξεβουδάνη, Καλλοφάτη κτιν. Αἱ οποιοποτέναι. Διεκπενθανε^{τη} μὲν ἔπιστης τοὺς, καὶ τὰς. Κούνηση, Μουχτόπουλον, Δουκάκην, Γιάννακαν, Α. Δράσκαλην, Ἀράγκην, Κωβαῖον, Βλαστόν, Ασπρομύρη, Χουσοφόρη, Τόζουν, Βοκοτόπουλον, Διαρπόνιον, Δερβένια γατ., Κουλούρην, Κουτσοδόνην κλπ.

— Ἐπίσης ὁ χόρδος τοῦ Λυκείου ἔξαιρετικά ἐπιτύχημένος. Διεκφύνα-
μεν πάς κ. κ. Ἀναγνωτοκόπουλός, Μπούσοφα, Αθανασόύλα, Vassalo,
Κουσούδοπην Π., Stark, Ἀβραμίδην, Κουσούδοπην Α., Παπαδάκη
Δει, βέναγο, Banes Hesartier, Φιλιππίδην, Κηφαλαῖα, Βόγλη, κλπ. Τάς
Βλαστοῦ, δε Lastick Fosier, Νικοφέρον, Κοινών, Ἀράγκη,
Ζερβούδηκα, κλπ. Καὶ πάντας κ. κ. Χρυσοῦρον, Τζάντζον, Βλαστοῦ,
Χονδρόν, Μαυρόποτανού, Τοπιοπάτην, Stark, Vassalo, Banes, Ἀ-
θανασίην, Κουρκουσάκην, Riccets, Ζερβούδηκα, Δρακάνην Α.,
Ἀράγκην, Δρακάνην I. G., Θ. Ὁ. Ἀράγκην, Βοκούτσοπον κλπ. Ἡ
ἐπιτύχια τοῦ χοροῦ δρέπεται εἰς τὴν ἐπιτοκήν τοῦ Λυκείου ἀπό-
τελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Γιαννιτζόγλου, Βλαστοῦ, Παπαδάκη,
Μπάρια.

— Τέλος ἐπιστήχις ὑπῆρξε καὶ διόρθω τῶν μετόπων τῆς Λέσχης «Ἐλλάς» διστρέφεσας μέχρι πρωίας. Διεκρίναμεν τοὺς κ. κ. Διοπούλου, Καλβούροεσσόν, Τσιροποιᾶ, Ἀράγαν, Μουσούτην, Ράλλη, Μαστέρσον, Κουναδόποντήν, Δελλακούστα, Ρεβίτσουποντήν, Μπαλτίν, Βροτιάδη, Ζερβούδηκαν, Α. Παπαδάμην, Ε. Πιππακάδην, Κουλούρην κλπ. Τοῖς δίδαξ Κουλούρην Ρωμίουνον, Κούνητην, Σερβούδακην, Μουχτόπολην, Νικουρέζον, Ἀράγκην, Βλαστούν, Γαλάτην κλπ. Τοὺς κ. κ. Νεγρόποντην, Λαδόπολον, Τσιροποιᾶν, Κόρσων, Βλαστόν, Μουσούτην, Κουλούρην, Ράλλην, Ναύτην, Ἀνδρουσῆλην, Καλβούροεσσόν, Ι. Δρασάκην, Μουχτόπολον, Δελλακούσταν, Μαλισσιστήν, Μπούσκυρον Κούνητην, Α. Δρακάνην, Γ. Ἀράγην, Γ. Ν. Ἀράγην, Βοκοτόπολον, Παπαδόπολον, Μαγένην, Παπαδόπολον Κ. κλπ. **Πίκι**

ΚΕΛΕΦΑ.— Αἱ διασκεδάσεις τῆς Καθαρᾶς Δευτέρας στὴν Κελεφὰνη ποτέ οὐ πονάνται. Εἰποτε μέρος ὅτι πάντες δόλωλος οὐ πόλις. Στοὺς χρόνους διεκδίπτων ὁ κ. καὶ οὐ πάντας καστορίας, ὁ κ. καὶ η Κομιδῶν, οἱ διάβες Ἐλεν., Κενταύλακον καὶ Ἐλευθ. Παπαδημητράκου, ὁ κ. Ἡλ., Ἀβραμάκος, Π. Κατσουλάνος, ὁ κ. Ιπά. Παποδημητάκος, ὁ κ. Τσούβαλάρης, ὁ κ. Παν. Ἀγανάκος; Μάλ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.—*Η προεαρινή κίνησης ήγοις ζωηρά στην πόλην μας.* Η πλατεία Ελευθερίας και η δίδυμη Κνωσσού συγκεντρώνουν την περισσότερη και τὸν πλέον ἐκλεκτὸν κόσμον. Διακρίνονται στοὺς περιπάτους αὐτούς αἱ δίδυες: *Άριο, Πιστιδιανάκη, Θεοδώρα Λουκάνη, Λουκία Παπαγιάννη, Γεωργ. Παπαδόπουλος, Μαρία Μιγάδη, Άννα Παπαγιαννάκη, Ελένη Τσιρίζη, Αφεδόνη Κροτώνη, Μαρία Λευκόχειρος, Μαρ. Μαγιτσάλη, Ελευθερία, Άγγελιδάκη, Μαρ. Χαριτάκη, Εδώγη, Κουναλάκη, Ρόδω Πολιτική, Μαρία Μπουνιδάκη, Τιτάκη, Μπουνιδάκη, *Άννη Βλαστού, Μαρ. Τσάγκα, Πολίνα Μπόζη, Ενώγη, Βέργη, Σεβαστή, Μαρ. Βοστιλήκη, Μαρ. Ανδρεαδάκη, Αναστασία Παλλάπη, Μεσόπτη και Έλλη Κοκκινάκη.**

Γ. Φούληγ, Χαλκίδα. Καλὸ τὸ ποιημά σας. Τὸ δημοσιεύματε ἐδῶ:

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Κάποιες δόλγυκνες στιγμὲς καὶ λύγες στὴ ζωὴ
πῶς λαχταρῶ γυρεύοντας ῥὰ τὶς ξαπατήσουσαν
οτοις ἔδιους τόπους ποὺ γυρών χωρὶς ἀνατροφὴ^ν
μὴν τύνη κι ἔθοδον πλαω.

Τριγύνωρ μ' ἀποδέχουνται μὲν ἵδια ὠμορφιὰ
ἀνθρόποι οἱ ἀηστόνητοι κι' εὐνωδιασμένοι κῆποι
κ' ἡ ἀνοιχτόκαρδ' ἡ ποληά, ἡ ἀγατημένη συντροφιὰ
κι' δύμως σὰν κάτι λίσπει.

Τά ίδια γέλεια κι' ή ζωές, κονφόλογα, γλυκές ματίτις,
άθιδα κι' απογήρευτα καλόκαιρα παιχνίδια
κι' δύος πάρα πλάνη τά μάτια μου! στάζουν πικρές οραλαμπίες
δὲν βρίσκουν πιά τά ίδια!

Τὰ περασμένα ξέθωρες, ἀναλαμπὲς γλωμές !
π' ἀνάμεσα στὰ γέλοια μοι καὶ οὐ τοαγοῦνδι πάνω
θαρρῶσ αὐτὶς ἀλησμόνητης αὐτὶς παιδικὴς στυγμές
Μημόσυνο πῶς κάνω.

Γ. Φούρλης